

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 11Co/39/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1116213174
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 03. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Miroslav Šepták
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2018:1116213174.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Miroslava Šeptáka a členov senátu JUDr. Evy Malíkovej a JUDr. Romana Tichého, v spore žalobcu: Mgr. T. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. XXXX/XX, G., právne zastúpený Mgr. Dr. Antonom Kušnírom, advokátom, so sídlom P. J. XX, I., proti žalovanej: Slovenská republika zastúpená Okresným súdom Čadca, so sídlom ul. 17. novembra 1256, Čadca, o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Ružomberok č. k. 2C/116/2016-246 zo dňa 20.09.2017, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalovanej **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalobcovi v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Ružomberok (ďalej aj „súd prvej inštancie“) zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal určenia, že je vlastníkom stavby - bývalej väznice bez samostatného súpisného čísla, ktorá bola adaptovaná prístavbou na základe rozhodnutia o prípustnosti stavby vydaného Okresným národným výborom v Čadci dňa 20.12.1960, delimitovaná na základe delimitačného protokolu a jeho dodatku zo dňa 15.07.1993 na vlastníka - Mesto Čadca, odpredaná na základe kúpnej zmluvy zo dňa 14.09.2004, zapísanej Správou katastra Čadca pod V-2118/2004 vydražená na základe dobrovoľnej dražby podľa notárskej zápisnice Nz 29666/2007-1251/2007 spísanej notárom Mgr. Andrejom Lonekom, so sídlom v Z., ul. C. a F. XXX/X ako súčasť stavby číslo súpisné XXXX zapísanej na LV č. XXXX vedenom na Okresnom úrade Čadca, odbor katastra pre okres Čadca, obec Čadca, k. ú. G., postavená na parcele KNC 1724/3, zastavané plochy a nádvoria o výmere 406 m² evidovaná na LV XXXX vedenom na OÚ Čadca, odbor katastra pre okres Čadca, obec Čadca, k. ú. G., a to z dôvodu procesnej neprípustnosti podanej žaloby (§ 137 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“). V bližších podrobnostiach uviedol, že z výpisu LV č. XXXX pre obec Čadca a k. ú. G. zistil, že vlastníkom nehnuteľnosti stavby súpisné číslo XXXX postavenej na parcele č. 1724/3 a nehnuteľnosti stavby súpisné číslo XXXX postavenej na parcele 1723 je žalobca v 1/1. Za daného stavu skúmal, či žalobca má naliehavý právny záujem na takom určení, ako sa podanou žalobou domáhal. V tomto smere sa stotožnil s obranou žalovanej, že na vyššie vymedzenom požadovanom určení žalobca nemá naliehavý právny záujem, pretože sa domáha určenia vlastníckeho práva k neexistujúcemu predmetu občianskoprávných vzťahov. Samostatným predmetom občianskoprávných vzťahov môže byť len nehnuteľnosť alebo časť nehnuteľnosti, ktorá spĺňa podmienky samostatnej budovy, samostatného predmetu občianskoprávných vzťahov. Preskúmaním žaloby súd prvej inštancie zistil, že rozsudochý návrh žalobcu je nevykonateľný a v prípade, že by aj takejto žalobe vyhovel, samotný výrok rozsudku by nemohol byť podkladom pre zápis vlastníckych práv do katastra nehnuteľností. U žalobcu neexistuje

rozpor medzi hmotnoprávnym vzťahom vlastníctva a formálnym stavom zápisu na LV č. XXXX, pretože na základe dražby nadobudol všetko, čo vydražil, a tomu svedčí aj zápis na liste vlastníctva. Naliehavý právny záujem na určení nie je spravidla tam, kde je možné podať žalobu na plnenie. V danom spore mal teda súd za preukázané, že niet pochybností o vlastníckom práve žalobcu k nehnuteľnostiam k budovám súpisné číslo 1136 tak, ako to vyplýva z LV č. XXXX. Ak je žalobca toho názoru, že na základe ním predložených dôkazov a znaleckých posudkov časť administratívnej budovy číslo súpisné XXXX (bývalej väznice) zabrala žalovaná v čase medzi vykonaním dražby a prevzatím predmetu dražby žalobcom v roku 2007, mal sa správne domáhať navrátenia veci do pôvodného stavu alebo vypratania nehnuteľnosti a nie určenia vlastníckeho práva, o ktorého existencii nemal súd žiadne pochybnosti. Z uvedených dôvodov preto súd prvej inštancie žalobu žalobcu bez vecného preskúmania zamietol, súčasne konštatujúc, že žalobca pri uplatnení svojho práva nezvolil vhodný právny prostriedok. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1, 2 CSP tak, že žalovanej, ktorá mala v spore úspech, priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, keďže žaloba bola v celom rozsahu zamietnutá. O výške trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozsudku osobitným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

2. Proti vyššie uvedenému rozsudku podal žalobca odvolanie, v ktorom súdu prvej inštancie vytýkal nesprávne skutkové (§ 365 ods. 1 písm. f/ CSP), ako aj právne závery (§ 365 ods. 1 písm. h/ CSP) v otázke naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení. V bližších podrobnostiach poukázal na okolnosti daného prípadu, keď okresný súd aj napriek žalobcom popísanej závažnosti a naliehavosti potreby úpravy vlastníckych práv v spornej nehnuteľnosti, nakoľko jeho vlastnícke práve je uzurpáciou žalovanej k predmetu sporu poškodené a nie je možné dosiahnuť ochrany vlastníckeho práva iným zákonným spôsobom, na tieto okolnosti neprihliadol. Tvrdenia žalovanej, s ktorými sa stotožnil aj súd prvej inštancie o neexistencii samotného predmetu občianskoprávných vzťahov, sú zavádzajúce. Akceptáciou tejto obrany dochádza účelovo k popretiu zodpovednosti za protiprávne konanie žalovanej a jej pracovníkov, ktorí v čase konania dražby bez právneho dôvodu stavebne oddelili časť budovy súpisné číslo XXXX zamurovaním stavebných otvorov medzi jednotlivými časťami. Tieto stavebné otvory sú vyplnené materiálom, ktorý v čase pôvodnej prestavby (60-te roky) nebol na trhu, a preto z obhliadky budovy súpisné číslo XXXX vykonanej z časti budovy užíwanej žalobcom je možné zistiť, z akých materiálov a akou technológiou bolo uvedené vymurovanie vykonané. Na podporu svojich tvrdení žalobca navrhol prvoinštančnému súdu vykonanie dokazovania, a to obhliadky budovy súpisné číslo XXXX a budovy súpisné číslo XXXX vo vlastníctve žalovanej za účasti navrhovaných svedkov P. V. a Ing. P. O.. Týmto navrhovanými dôkazmi sa však súd nezaoberal, bezdôvodne ich odmietol vykonať. Týmto nesprávnym procesným postupom znemožnil žalobcovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva pri ochrane jeho vlastníckeho práva v takej miere, že došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces, čo odôvodňuje ďalší odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b/ CSP. Za ďalšie odvolateľ označil rozhodnutie prvoinštančného súdu za rozporné, keďže podanou žalobou sa domáha určenia vlastníckeho práva na základe jeho spochybnení vznesených žalovanou, a to v konaní vedenom na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 18C/171/2010 vo veci vydania bezdôvodného obohatenia, v ktorom žalovaná tvrdila, že sporná nehnuteľnosť - bývalá väznica je súčasťou budovy súpisné číslo XXXX stojacej na parcele č. 1724/1. Na základe konštatovaní súdu v tomto konaní žalobca podal žalobu o určenie vlastníckeho práva. Táto žaloba je podaná správne aj preto, lebo medzi účastníkmi je niekoľko sporov vyplývajúcich zo spornosti vlastníckeho práva k predmetu sporu (sp. zn. 18C/171/2010, 14C/2015/2010, 42C/277/2016), z čoho vyplýva, že naliehavý právny záujem na podanej žalobe spočíva aj v potrebe úpravy pomerov medzi účastníkmi sporu tak, aby nevznikli medzi nimi ďalšie spory. Na základe uvedených skutočností odvolací súd žiadal, aby napadnutý rozsudok okresného súdu postupom podľa § 389 ods. 1 písm. b/, c/ CSP pre nesprávne právne posúdenie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

3. Žalovaná v podanom vyjadrení k odvolaniu žalobcu navrhla rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť, stotožňujúc sa s jeho dôvodmi. Okresný súd po vykonanom dokazovaní dospel k správnym skutkovým aj právnym záverom, keď konštatoval, že nemožno určiť vlastnícke právo k neexistujúcemu predmetu občianskoprávných vzťahov. Samostatným predmetom môže byť v danom prípade len budova č. XXXX, resp. budova č. XXXX zapísané na LV č. XXXX a XXXX. Nie je daný naliehavý právny záujem na určení vlastníckeho práva k neexistujúcemu predmetu občianskoprávných vzťahov. Na určení vlastníckeho práva nie je daný naliehavý právny záujem aj preto, pretože výrok navrhovaného rozsudku je nevykonateľný, nezapísateľný v katastri nehnuteľností (viď uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo 157/2014 zo dňa 29. marca 2016). Odôvodnenie rozsudku súdu prvej

inštancie má všetky náležitosti odôvodnenia rozsudku podľa § 220 CSP; žalobcovi nebolo ani odňaté právo na spravodlivý proces nevykonaním ním navrhnutých dôkazov, pretože v danom prípade bola jeho žaloba zamietnutá z dôvodu nepreukázania naliehavého právneho záujmu, z ktorého dôvodu už nie je potrebné vykonávať ďalšie navrhnuté dôkazy (viď uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo 157/2014 zo dňa 29. marca 2016, resp. rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 3Cdou 1338/1996).

4. Žalobca vo svojej odvolacej replike (vyjadrenie k vyjadreniu žalovanej) zo dňa 18.12.2017 uviedol, že je nepravdivé tvrdenie žalovanej o neexistencii rozporu medzi hmotnoprávnym stavom vlastníctva a formálnym stavom na LV XXXX, pretože na LV má mať žalobca zapísané (a rovnako mu patrí právo užívať) všetko, čo nadobudol dražbou. Až po vydražení zistil, že časť vydraženej budovy č. súp. XXXX v čase medzi obhliadkou predmetu dražby a vykonaním dražby bola žalovanou zabratá neoprávnené. O pravdivosti žalobcom uvádzaných tvrdení svedčí dôkaz, ktorý získal až po vyhlásení prvoinštančného rozsudku, a to záznam o prevzatí a odovzdaní nehnuteľnosti medzi bývalým predsedom Okresného súdu Čadca a vtedajším vlastníkom a užívateľom zo dňa 5. marca 2007 (ďalej len „Dohoda o odovzdaní a prevzatí“), ktorý dôkaz súčasne predložil v odvolacom konaní, pretože ho nemohol z nie vlastnej viny predložiť súdu. Zo znenia tohto zápisu je zrejmé, že do 5. marca 2007 žalovaná uvedenú časť budovy situovanú medzi hlavnou budovou súdu č. popisné XXXX a budovou č. popisné XXXX (stará väznica) neužívala a nevlastnila.

5. Žalovaná vo svojej odvolacej duplike zo dňa 17.01.2018 uviedla, že dohoda o odovzdaní a prevzatí je nový dôkaz predložený až v odvolacom konaní. Dôkaz nebol predložený v koncentračnej lehote v prvostupňovom konaní, preto žiadala, aby nebolo prihliadnuté na tento dôkaz. Žalobca nepreukázal v nadväznosti na ustanovenie § 366 písm. c/, d/ CSP, že došlo k procesným vadám a k akým konkrétne (dohoda sa týka hmotnoprávnej stránky - užívania), nekonkretizoval, nepreukázal, od koho dôkaz získal, či ho získal zákonným spôsobom a z akých konkrétnych dôvodov ho nemohol rovnakým spôsobom získať skôr - v prvoinštančnom konaní (čl. 16 ods. 2 všeobecných zásad CSP). Odhliadnuc od uvedeného, Dohoda o odovzdaní a prevzatí upravuje právny vzťah medzi MKM centrum s. r. o. a Slovenskou republikou - Okresný súd Čadca neupravuje vlastnícke a užívacie vzťahy medzi žalobcom a žalovanou. Vo vzťahu k určaniu vlastníckeho práva je predmetný dôkaz právne irelevantný. Obsah vyššie uvedenej dohody potvrdzuje tvrdenia žalovanej, že MKM centrum s. r. o. uznalo, že bývalá väznica, ktorá tvorí predmet sporu, tvorí súčasť budovy č. 1256 LV XXXX vo vlastníctve žalovanej. Preto ani tento oneskorene predložený dôkaz nepreukazuje tvrdenia žalobcu v žalobe.

6. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal napadnutý rozsudok okresného súdu na základe odvolania žalobcu v rozsahu a z dôvodov daných ustanoveniami § 379 CSP, § 380 CSP a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) postupom v zmysle ust. § 219 ods. 3 CSP rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil v zmysle ustanovení § 387 ods. 1,2 CSP.

7. Okresný súd vykonal dokazovanie v prejednávanej veci náležitým spôsobom a v potrebnom rozsahu a spôsobom plne zodpovedajúcim kontradiktórnosti sporového konania, umožnil stranám sporu realizáciu ich procesných práv a nadväzne zákonným spôsobom vyhodnotil tak procesnú aktivitu strán, ako aj meritum veci. Odvolacie dôvody žalobcu vyhodnotil odvolací súd ako neopodstatnené, pričom zároveň nezistil ani nedostatky v postupe súdu prvej inštancie, na ktoré odvolací súd prihliada z úradnej povinnosti. Súd prvej inštancie po vykonaní a vyhodnotení dokazovania zákonným spôsobom a v potrebnom rozsahu vydal vecne správne rozhodnutie, ktoré je dostatočne podrobné, ale i jasné, zrozumiteľné a logickým spôsobom sa vysporiada so všetkými relevantnými skutkovými i právnymi otázkami a aspektmi, a teda spĺňa zákonné kritériá odôvodnenia uvedené v ustanovení § 220 ods. 2 CSP.

8. Žalobca v odvolaní namieta odvolací dôvod v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP, t.j. rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením je omyl súdu pri aplikácii práva na správne zistený skutkový stav. O omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal použiť, alebo ak použil síce správny právny predpis, ale nesprávne ho interpretoval na daný prípad. Ďalší uplatnený odvolací dôvod v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. f/ CSP sa týka chyby v zisťovaní skutkového stavu veci súdom prvej inštancie spočívajúcej v tom, že skutkové zistenie, ktoré bolo podkladom pre jeho rozhodnutie, je nesprávne, t. j. musí ísť o skutkové zistenie, na základe ktorého vec posúdil po

právnej stránke a ktoré je nesprávne v tom zmysle, že nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, pričom medzi chybami skutkového zistenia a chybami právneho posúdenia je úzka vzájomná súvislosť, keďže príčinou nesprávnych (v zmysle nedostatočných) skutkových zistení môže byť chybný právny názor, v dôsledku ktorého zisťoval iné skutočnosti, prípadne zisteným skutočnostiam prisudzoval iný právny význam. Nesprávne sú i také skutkové zistenia, ktoré založil na chybnom hodnotení dôkazov. Ide o situáciu, keď je logický rozpor v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov účastníkov alebo ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventuálne vierohodnosti.

9. Odvolací súd dospel k záveru, že oba uvedené odvolacie dôvody nie sú naplnené. Súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní správne zistil skutkový stav, keď skonštatoval, že spor spočíva v tom, v akom rozsahu získal žalobca v dražbe budovu súp. č. XXXX, či bývalá budova väznice (predmet sporu) je súčasťou budovy č. súp. XXXX (čo tvrdí žalovaná) alebo ide o súčasť budovy č. súp. XXXX (čo tvrdí žalobca). Z takto zisteného skutkového stavu vyvodil správny právny záver, že žalobca nemá na podanej žalobe naliehavý právny záujem na požadovanom určení (...že je vlastníkom stavby - bývalej väznice bez samostatného súpisného čísla...ako súčasť stavby číslo súpisné XXXX...), pretože z listu vlastníctva č. XXXX pre obec Čadca a k. ú. G. vyplýva, že vlastníkom nehnuteľnosti č. súp. XXXX je samotný žalobca. Za daného stavu, pokiaľ žalobca tvrdí, že mu žalovaná zabrala časť budovy súp. č. XXXX, a to v čase medzi vykonaním dražby a prevzatím predmetu dražby, mal sa (aj podľa názoru odvolacieho súdu) správne žalobou domáhať či už navrátenia vecí do pôvodného stavu, resp. vypratania nehnuteľnosti. Pokiaľ by aj súd určil, že žalobca je vlastníkom stavby - bývalej väznice ako súčasť stavby č. súp. XXXX, ku ktorej už má zapísané vlastnícke právo na LV č. XXXX, takéto rozhodnutie by bolo prakticky nevykonateľné, pretože ako správne konštatoval súd prvej inštancie, budova bývalej väznice nemá samostatné súpisné číslo a v katastri nehnuteľností nie je preto zapísaná. K predmetnému odvolací súd ešte dodáva, že aj z hľadiska stavebnotechnického by oddelenie predmetu sporu od budovy súp. č. XXXX bolo prakticky ponechané na vôli žalobcu. Práve aj z uvedeného dôvodu sa tiež pre odvolací súd javí ako vhodnejší prostriedok ochrany žalobcom tvrdených porušených práv iný typ žaloby.

10. Pokiaľ žalobca vo svojej odvolacej argumentácii tiež namietal, že súd prvej inštancie nevykonal ním navrhované dokazovanie, týmto sa nezaoberal a týmto nesprávnym procesným postupom mu znemožnil realizáciu jemu patriacich procesných práv (§ 365 ods. 1 písm. b/ CSP), k predmetnému odvolací súd uvádza, že z obsahu spisu zistil, že žalobca sa podaním zo dňa 14.04.2017 (č. I. 216 a nasl. spisu) okrem iného domáhal doplnenia dokazovania výsluchom svedkov (ktorých aj bližšie konkretizoval), ako aj vykonaním ohliadky spornej nehnuteľnosti. Z dôvodov napadnutého rozhodnutia však jednoznačne vyplýva, že súd prvej inštancie žalobu žalobcu zamietol z dôvodu jej procesnej neprípustnosti, v ktorom prípade z ustálenej súdnej praxe prijatej už za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku (viď uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 4 Cdo 111/2008, zo dňa 30. júna 2009, uznesenie Najvyššieho súdu SR z 22.09.2010, sp. zn. 4 Cdo 56/2009 a iné) vyplýva, že v takomto prípade (ak súd žalobu zamieťa bez vecného preskúmania), nie je potrebné ďalšie dokazovanie vykonať. Toto stanovisko považuje odvolací súd za plne opodstatnené aj po prijatí novej procesnej úpravy, teda aj v preskúmvanej veci. Ani uvedená odvolacia námietka žalobcu preto neobstoí.

11. Za ďalšie ak žalobca tvrdí, že z hľadiska ochrany svojho vlastníckeho práva zvolil daný typ žaloby preto, lebo to vyplýva z konštatovaní súdu v inom konaní, je potrebné uviesť, že v konaní vedenom pod sp. zn. 18C/171/2010 na Okresnom súde Žilina, ktoré mal zrejme na mysli, súd uviedol, že „nezistil využitie právneho prostriedku na ochranu vlastníckeho práva žalobcu“. Odhliadnuc od toho, že odvolací súd v preskúmvanej veci týmito dôvodmi rozhodnutia nie je viazaný, konštatuje, že takýmto prostriedkom ochrany vlastníckeho práva žalobcu môže byť aj žaloba o vypratanie, resp. vydanie nehnuteľnosti, ako to správne uvádza súd prvej inštancie v napadnutom rozhodnutí.

12. Napokon pokiaľ žalobca vo svojej odvolacej replike poukazuje na doposiaľ nepredložený a nevykonaný dôkaz, a síce dohodu o odovzdaní a prevzatí, ktorá má preukázať pravdivosť ním uvádzaných tvrdení, odvolací súd uvádza, že v danom prípade ide o uplatnenie novoty v odvolacom konaní.

13. Podľa § 366 CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak
a) sa týkajú procesných podmienok,

- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

14. Koncepcia odvolacieho konania v civilnom spore vychádza z tzv. neúplného apelačného systému. Neúplnosť apelácie znamená, že je právo odvolateľa použiť v odvolacom konaní prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré strana neuplatnila, konanie pred súdom prvej inštancie je obmedzené. Odvolacia argumentácia v podobe nových skutočností a dôkazov je takto prípustná len za splnenia zákonom stanovených podmienok. V prípade ak odvolateľ v odvolaní vymedzí odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. b/, e/ - h/ CSP (v danom prípade § 365 ods. 1 písm. f/, h/ a b/ CSP), právo na uvedenie prípadných novôt bude podmienené nezavineným doterajšieho nepoužitia týchto skutočností a dôkazov. Bude teda úlohou odvolateľa dokázať, že nové prostriedky procesného útoku, ktoré uvádza až teraz, nemohol v doterajšom priebehu konania použiť bez svojej viny. Ak tento predpoklad úspešne nespĺní, na novoty nebude môcť odvolací súd prihliadnuť. Na diskvalifikáciu novoty postačia opomenutie jej neskoršieho uvedenia a zavinenie nedbanlivosti. Úplne jednoznačne sa toto obmedzenie týka dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. g/ CSP. V prípade dôvodov podľa písmen e/, f/ a h/ CSP použitie doteraz neuplatnených prostriedkov procesného útoku alebo prostriedkov procesnej obrany na doloženie týchto dôvodov neprichádza do úvahy z povahy vecí.

15. V danom prípade je jednoznačné, že žalobca vo svojej odvolacej argumentácii na podporu svojich tvrdení uvádza nový dôkaz, a to dohodu o odovzdaní a prevzatí nehnuteľnosti zo dňa 05.03.2017. Nekonkretizuje však dôvod uplatnenia tejto novoty v odvolacom konaní podľa § 366 CSP a tiež neuvádza žiadne skutočnosti, pre ktoré tento dôkaz nemohol v doterajšom priebehu konania použiť bez svojej viny. Z uvedených dôvodov odvolací súd pri svojom rozhodovaní na žalobcom predložený dôkaz v odvolacom konaní neprihliadol.

16. Záverom odvolací súd konštatuje, že odvolacie námietky žalobcu sú obsahovo totožné s tým, čo uvádzal už v prvoinštančnom konaní. Súd prvej inštancie sa ale s jeho tvrdeniami náležitým spôsobom vysporiadal, uviedol dostatočne jasné, zrozumiteľné a presvedčivé argumenty, prečo žalobu žalobcu z dôvodov jej procesnej neprípustnosti zamietol. Rozhodnutie súdu prvej inštancie vo veci samej spĺňa zákonné kritériá odôvodnenia uvedené v ustanovení § 220 ods. 2 CSP.

17. Odvolací súd ako vecne správny potvrdil aj od rozhodnutia vo veci samej závislý výrok o trovách prvoinštančného konania, ktorý plne zodpovedá procesnému úspechu strán v konaní a zákonným ustanoveniam v ňom uvedeným.

18. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol krajský súd § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP a § 396 ods. 1 CSP tak, že priznal žalovanej ako úspešnej procesnej strane nárok na ich náhradu v rozsahu 100 % proti žalobcovi, ktorý vo veci úspech nemal. O výške náhrady trov tohto štádia konania rozhodne po právoplatnosti tohto rozhodnutia súdny úradník súdu prvej inštancie (§ 262 ods. 2 CSP).

19. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)